

Gosari txarrak egiten zituen katua

Júliari asko gustatzen zitzaion lo egitea… baina goiz hartan begiak ireki zituen norbait sukaldean oihuka ari zelako:

“ARRETA, ARRETA! Frei sukaldaria munduko gosaririk apartekoena prestatzen ari da!”

Júliak zapatilak jantzi eta korrika joan zen sukaldera. Sartu zenean, Frei ikusi zuen, mantal zikindua eta bibote irintsuak zituen katua.

Katuak irribarre egin eta esan zion:

“Gaur zure bizitzako zopa onena jango duzu!”

Baina lapikoan ez zegoen azenariorik edo patatarik… bi oinetako zahar eta galtzerdi marradun bat baizik.

Júliak aurpegia zimurtu eta oihu egin zuen:

“Frei! Hau ez da zopa!”

Eta hark, harro-harro, erantzun zion:

“Abentura zaporea izango du ziur!”

Hurrengo egunean, Frei sukaldean agertu zen eguzkitako betaurrekoak jantzita eta erretilu bat eskuan zuela.

“Gaur… burbuila-gailetak egingo ditugu!” iragarri zuen.

Irina, azukrea… eta marrubi usaindun xaboi botila bat hartu zituen.

Nahasten zituen bitartean, gailetak “blup blup blup” egiten hasi ziren.

“Frei! Gailetek ez dute burbuilarik egin behar!” protestatu zuen Júliak.

“Horrela ez dituzu hortzak garbitu beharko!” esan zuen barrez.

Hirugarren egunean, Freik sukaldari-txapel erraldoi bat zeraman.

“Gaur planetako tortilla puzgarriena egingo dut!”

Arrautzak hautsi zituen, gatza gehitu zion eta… olioaren ordez, koloretako globo batzuk gehitu zituen.

Júliak ebaki zuenean, globoak puztu eta sukalde osoan zehar flotatzen hasi ziren.

“Frei! Hau ez da tortilla bat, jaialdi bat da!”

“Beno… bizi bedi jaialdia!” oihu egin zuen, haiek harrapatzeko salto eginez.

Gau hartan, Júliak pentsatu zuen:

«Agian Freik ez daki sukaldatzen… baina nik oso ondo pasatzen dut berarekin…»

Hurrengo egunean, katua sukaldera sartu zenean mostaza pote batekin eta aterki batekin, Júliak gelditu egin zuen.

«Gaur elkarrekin sukaldatuko dugu. Errezeta irakatsiko dizut, eta zuk lagunduko didazu».

Ezti-tostadak, fruta moztua eta esne baso bat prestatu zituzten.

Freik marrubi bat dastatu eta irribarre egin zuen:

«Mmm… uste dut orain ulertzen ari naizela».

«Ikusi duzu?», esan zuen Júliak. «Elkarrekin sukaldatzea errazagoa da… eta askoz dibertigarriagoa».

Eta ordutik aurrera, goizero, Freik eta Júliak gosaria elkarrekin egiten zuten.

Batzuetan perfektua zen… eta beste batzuetan ez hainbeste.

Baina beti, beti munduko gosaririk zoriontsuena zen.

Koloreztatu istorioa:

SABÓ
SUCRE